

Jozef en zijn broers

Wat moet Jozef zich rot gevoeld hebben! Geen leven over rozen. Toch hield hij vol. Hij hield vast aan zijn dromen. Onverstoorbaar. Ik heb altijd iets gehad met hem. Er was iets waarom zijn levensverhaal mij aantrok. Nu weet ik waarom. Ik voel mezelf als Jozef.

Hij groeide, net als ik, op in een gezin met een aantal grote broers. Zijn vader had het goed met hem voor. Hij was het paradepaardje van de familie. Wat zou er van hem terecht gaan komen? De verwachtingen waren hooggespannen. En Jozef genoot daar ook wel van. Al die erkenning en waardering van zijn vader. Hij had respect voor zijn vader. Een man met principes. Vol vertrouwen in God. Recht door zee. Je kon ook niet om hem heen. Hij was succesvol met zijn boerenbedrijf. Kende ook wel zijn zorgen en verdriet, maar genoot zichtbaar van zijn kinderen en Jozef in het bijzonder.

Toch heeft de vader van Jozef iets gedaan wat mijn vader nooit zou doen. Jozef werd voor getrokken. Hij kreeg mooie spullen. En dat wekte jaloezie op. Heel menselijk natuurlijk. Ook ik wil niet dat iemand in een zelfde positie als ik méér krijgt. En ik denk dat mijn vader er goed aan gedaan heeft om zoveel mogelijk zijn kinderen gelijk te behandelen. Want bij Jozef ging het goed mis. In zijn naïviteit deed Jozef er zelfs nog een schepje bovenop. Dat had ik ook gedaan kunnen hebben. Gewoon open vertellen wat ik denk en doe. Maar zonder dat je er erg in hebt, sta je ineens recht tegenover de ander. Kunnen ze je niet meer zien of luchten. Met alle gevolgen van dien.

Zijn onschuld kwam hem duur te staan. Hij werd weggestopt en dood verklaard. Wat moet hij zich rot hebben gevoeld! Maar het heeft hem niet van zijn pad afgebracht. Hij is er niet in meegegaan. Hij was niet onrechtvaardig. Geen moment was hij oneerlijk. Nee, in alles bleef hij staande. Waar zoveel mannen last hebben van hun GSM, de verleidingen van geld, sex en macht niet kunnen weerstaan, blijft Jozef wél overeind. Hij heeft alle kansen van de wereld gehad, maar eigenlijk kan ik over Jozef niets verkeerd bedenken. In die zin is hij voor mij een identificatiefiguur. En het gaat nog verder.

Jozef geloofde dat zijn leven een doel had. Hij had zijn dromen en durfde die ook te volgen. Het heeft zijn leven een bijzondere wending gegeven. Hij werd voor velen een redder in nood. Zijn rijkdom en succes heeft hij met anderen gedeeld. Hij was een wegwijzer.

Toen ik eind jaren tachtig mijn studie afrondde, wist ik dat ook ik een missie had. Wat mijn broers ook van mij vonden. Ik ben niet zo maar op aarde. Ik heb mijn dromen en ik volg mijn hart in de hoop dat ik voor anderen iets van betekenis kan zijn. Het verschil kan maken. Een klein beetje op Jozef mag lijken. De Weg mag wijzen. Dat is mijn verlangen.

Ds Ruilof van Putten

3-11-2013